

DRAGI ŽUPNIČE MARIJAN, HVALA NA SVEMU!

Dragi župljani, lijepo, tužno, svečano i nadahnjujuće bilo je ove nedjelje, 17. kolovoza, u našoj svetonedeljskoj župi Presvetog Trojstva. Naš župnik, vlč. Marijan Kušenić slavio je svetu misu u kojoj se oprostio od nas vjernika i župe u kojoj je proveo 13 godina kao pastir. Prije početka svete mise, župnik i vjernici okupili su se u kapeli sv. Roka gdje su zajedno išli u molitveni ophod oko oltara i poslije u procesiji nosili kip svetog Roka, suzaštitnika župe.

Na početku slavlja u crkvi, župnik se obratio okupljenim mnogobrojnim vjernicima, u krcatoj crkvi i prepunom predliturgijskom prostoru trga ispred crkve, sa zahvalnošću i ističući koliko je župna zajednica rasla kroz ovih trinaest godina, kako duhovno, tako i materijalno. Sa župnikom, misu je suslavio vlč. Ivan Dužaić, župnik župe Rakov Potok, što je dodatno naglasilo bratsko zajedništvo svećeničke službe. Župnikovo svećeničko geslo „Sve mogu u Onome koji me jača“ (Fil 4,13), su riječi u kojima smo nalazili snagu kad je bilo teško i radost kad smo zajedno uspijevali. „Gledajući unatrag, vidim da nas je Gospodin vodio svakim korakom. Sve mogu jer je On sa mnom! Čovjek radi, a Bog vodi i blagoslivlja djelo naših ruku. Dijelio je darove mudrosti i pronicljivosti, slao najbolje ljude u pravo vrijeme tijekom trinaest godina služenja u Župi.“

Župnik je rekao kako puno lijepih trenutaka nosi sa sobom. Naše nedjeljne mise, uvijek s puno molitve, pjesme i pažljivo pripremljene, bile su prava slavlja vjere. Župnikove riječi s početka župničke službe 2. rujna 2012. pokazale su se proročke, jer je pod vodstvom našeg župnika Marijana neprekidno rastao vjernički duh župne zajednice koja je uistinu imala mnogo prilika za posvećenje, što je i župnik istaknuo, navodeći prekrasna hodočašća u Mariju Bistricu, pohode u Svetu Zemlju, Rim i svetišta južne Italije, Portugal, i mnoga druga gdje se uvijek odazvalo puno župljana. Najljepše godine svoga života župnik Marijan je proveo ovdje, s nama. Molio je za oprost svih svojih nenamjernih propusta.

Na kraju misnog slavlja u osobito emotivnim govorima od dragog nam župnika oprostili su se prvopričesnica, ministrantica i dva člana župnih vijeća uz vrijedan i koristan dar u kojeg su se uključili mnogi župljani. Nakon slavlja, u prostorima župe i župnom parku, župni suradnici su pripremili oproštajni ručak. Dan je bio ugodan, a iza podneva je s neba stiglo kratko osvježenje. Svi vjernici su željeli i ponaosob pozdraviti župnika i prisjetiti se svojih susreta s njim na svetim misama, u pohodu obitelji, razgovorima, župnim događanjima, koncertima... Mnogi nisu mogli zadržati suze ali, svjesni kako je župa uz župnika Marijana došla na visoku razinu u duhovnom, pastoralnom, materijalnom i svakom drugom smislu, osjećaj ponosa na obitelj i zajednicu kakva smo postali bio je najjača emocija.

